



Ders 6

LESSON 6

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

Adem ve Havva Ve Cennet Bahçesi

ADAM AND EVE AND THE GARDEN OF PARADISE

Yaratılış 2

Dinleyici dostlar, size **esenlik** olsun. Ön görmüş olduğu doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenlik içinde yaşamasını isteyen esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* programınızı sunmak için bugün tekrar sizler ile beraber olduğumuz için mutluyuz.

Başlangıçta olup bitenler hakkındaki çalışmamıza devam ediyoruz. Bu günkü dersimizde **Adem ve Havva** ile karşılaşacağız ve yeryüzündeki ilk günleri hakkında bilgi edineceğiz.

Daha önce Tevrat'ta okumuştuk: "*RAB yeri göğü, denizi ve bütün canlıları altı günde yarattı.*" (Mısır'dan Çıkış 20:11) Aynı zamanda Tanrı'nın ilk insanı altıncı günde nasıl yarattığını da görmüştük. Tanrı, insanı **bir beden ve bir can** ile yarattı. Tanrı insanın bedenine toprağın tozundan şekil verdi ve sonra bu bedenin içine sonsuz bir can yerleştirdi. Tanrı insanın canını Kendi benzeyişinde yarattı. Bunun anlamı şudur: Tanrı insanın canına, insanın **Tanrı'ya bilebilmesi** için özel bir **zihin** (ruh) yerleştirdi. Tanrı insana aynı zamanda Kendisini **sevebilmesi için** bir **yürek** (duygular) verdi. Ve Tanrı insana bir **irade** (özgür seçim) emanet etti, öyle ki insan **Tanrı'ya itaat edip etmeyeceğine** kendisi karar vermek zorunda kalsın.

Tanrı'nın, ilk insanı yaratmayı bitirdikten sonra, yaratma eyleminden dinlenmeden önce yapması gereken başka şeyler vardı. İşte bugün öğrenmek istediğimiz konu, tanrı'nın yapması gereken bu başka şeylerdir. Tevrat'ta, Yaratılış'ın ikinci kitabında ilerlemeye devam edelim. Yedinci ayet ile başlıyoruz. Kutsal Yazılar şöyle der:

"RAB Tanrı Adem'i topraktan yarattı ve burnuna yaşam soluşunu üfledi. Böylece Adem yaşayan varlık oldu. RAB Tanrı, doğuda, Aden'de bir bahçe dikti. Yarattığı Adem'i oraya koydu." (Yaratılış 2:7, 8)

Kutsal Yazılar bize Tanrı'nın, insan için yarattığı harika bir bahçeyi nasıl hazırladığını anlatırlar. Bahçe **Aden** (birebir anlamı ile *keyif*) ya da **Cennet Bahçesi** olarak adlandırıldı. Bazı kişiler Tanrı'nın yarattığı ilk insanı yerleştirdiği bu bahçenin cennet olduğunu düşünürler. Ancak yine de Kutsal Yazılar bize Aden Bahçesi'nin, **burada yeryüzünde olduğunu** gösterirler. Bahçe, büyük olasılıkla doğuda, bugün Irak ülkesinin bulunduğu yerdedi. Tanrı'nın peygamberlerinin Yazıları, yeryüzünde bulunan **Cennet Bahçesi** (Aden) ile yukarda Tanrı'nın huzurunda bulunan **göksel Cennet'i** asla birbirleri ile karıştırmazlar.

Kutsal Yazılar bu ayetleri izleyen diğer ayetlerde şöyle der:

“RAB Tanrı bahçede iyi meyve veren türlü türlü güzel ağaç yetiştirdi. Bahçenin ortasında yaşam ağacı ile iyiyi ve kötüyü bilme ağacı vardı. Aden’den bir ırmak doğuyor, bahçeyi sulayıp orada dört kola ayrılıyordu. RAB Tanrı Aden Bahçesi’ne bakması, onu işlemesi için insanı (yani Adem’i) oraya koydu.” (Yaratılış 2: 9,10, 15)

Böylece Tanrı’nın ilk insan Adem için gerçek bir refah içinde yaşayabileceği harika bir yer yaptığını görüyoruz. Tanrı onu bakılışı güzel ve yemesi lezzetli meyveler veren ağaçlar ile dolu çok keyifli bir bahçeye yerleştirdi. İnsanın aklını başından alacak kadar güzel olan bu yerde, **her şey mükemmel ve harikaydı**. Adem’in duyuuları canlıydı; gözleri çevresindeki güzelliği içine çekti; kulakları ağaçlarda şarkı söyleyen kuşların melodisini içine aldı ve duyuuları çiçeklerin bahçenin içine yayılan kokusunu zapt etti. Tanrı Adem’e zevk alması için gerekli olan her şeyi verdi. Aynı zamanda, Tanrı’nın, İyiliği sayesinde Adem’e nasıl **tatmin edici bir görev** emanet ettiğini de okuduk: mutlu bir meşguliyete sahip olması için Adem’den bahçe ile ilgilenmesini istedi.

Aden Bahçesi’nde gerçekleşen en harika şey, **Tanrı’nın Kendisinin** Kendi benzeyişinde yaratmış olduğu insan ile yürüyebilmek için günün serinliğinde **bahçeye gelmesiydi**. (Bakınız Yaratılış 3:8) Tanrı neden Adem’i ziyarete geldi? Tanrı Adem’i ziyaret etti, çünkü daha önce öğrenmiş olduğumuz gibi, **Tanrı insanı paydaşlık için yarattı**. Tanrı’nın niyeti Kendisinin ve insanların birlikte paydaşlık edebilmeleri, birlikte yürüyebilmeleri, birlikte sevinebilmeleri ve birleşmiş zihinler ve yürekler ile birlikte sonsuzluğu birlikte geçirmeleriydi. Evet, Tanrı, insanın (birebir anlamı ile: *insanları*) Kendisi ile birlikte derin ve harika bir ilişki içinde büyümesini istedi.

Şimdi Tanrı’nın ilk insanı yerleştirmiş olduğu bahçe hakkında bilmemiz gereken başka bir şey daha var. Tanrı bahçenin ortasına iki tane çok önemli ağaç dikti. Bu ağaçlardan birinin adı *yaşam ağacı* ve diğerinin adı ise *iyilik ve kötülüğü bilme ağacıydı*. Tanrı, **yaşam ağacını** bahçenin ortasına yerleştirdi, çünkü Kendi sonsuz yaşamını insan ile paylaşmayı amaçladığını Adem’e hatırlatmak istiyordu. Tanrı, **iyilik ve kötülüğü bilme ağacını** Adem’i denemek için bahçenin ortasına koydu. Kutsal Yazıların ne dediğine kulak verelim: *“Rab Tanrı, Adem’e, ‘Bahçede istediğin ağacın meyvesini yiyebilirsin’ diye buyurdu, ama iyilik ve kötülüğü bilme ağacından yememelisin. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün.”* (Yaratılış 2:16, 17)

Tanrı, Adem’e iyilik ve kötülü bilme ağacından yemesini neden yasakladı? Tanrı cimri midir? Hayır, değildir! Aslında O’nun adlarından bir tanesi, *“Cömert Olan”*dır. (Wolof dilinde Yakup 1:5) Tanrı, Adem’e, *“Bahçedeki bir ağacın dışında her ağaçtan yiyebilirsin”* dedi. Bu, yerine getirilmesi zor bir buyruk muydu? Hayır, değildi. Tanrı, lütfu sayesinde Adem’e mutlu olma için ihtiyaç duyduğu her şeyi verdi. Tanrı, Adem’den ihtiyacı olan hiç bir şeyi esirgemedi. Ancak yine de Tanrı, mükemmel planı dahilinde Adem’in önüne **basit bir deneme** koydu, öyle ki, Adem Tanrı’ya O’nu, buyruğuna itaat edecek kadar sevdiğini gösterme fırsatına sahip olabilsin. Rab Tarı, Sözü’nde böyle der: *“Beni seven sözüme uyar. Beni seven sözlerime uymaz.”* (Yuhanna 14:23,24) Tanrı, Adem’in sevgisini ve sadakatini (Wolof dilinde: *yüreğinin nerede olduğunu* görmek) denemek istedi. Ona bu yüzden bu buyruğu verdi. Tanrı, mekanik bir insan (robot) yaratmadı. Tanrı bir zihin, bir yürek ve özgür bir irade ile bir insan yarattı, öyle ki bu insan kendi seçimi ile Tanrı’yı sevebilsin ve O’na itaat edebilsin.

Tanrı, Adem'e yasak ağacın meyvesinden yediği takdirde ona ne olacağını söyledi? Kutsal Yazıları yeniden okuyalım. Tanrı şöyle dedi: “*İyi ile kötüyü bilme ağacından yememelisin. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün!*” Böylece Tanrı, Adem'i, Buyruğuna itaatsizliğin **ölüm** getireceği konusunda bilgilendirmiş oldu. Tanrı, yarattığı insanı sevdi; ve onu yanlış anlaşılması imkansız olan, açık sözler ile uyardı: Adem, eğer bana itaatsizlik edersen, öleceksin, çünkü benim kutsal yasam, “*günah işleyen canın*” (Hezekiel 18:20) ölümünü talep eder.

Belki birinin aklına şöyle bir soru gelebilir: **Günah nedir?** Kutsa Yazılar'da bu sorunun yanıtı şöyledir: “*Günah, yasaya karşı gelmektir.*” (1.Yuhanna 3:4) “*Her kötülük günahdır.*” (1.Yuhanna 5:17) “*Yapılması gereken iyi şeyi bilip de yapmayan günah işlemiş olur.*” (Yakup 4:17) Günah, “*Kendi yoluna*” dönmektir. (Yeşaya 53:6) Günah, Tanrı'nın söylediği ile aynı fikirde olmayan herhangi bir şeydir. **Tanrı'ya karşı günah işleyen kişilere ne olacak?** Tanrı Sözü şöyle der: “*Günah işleyen can ölecektir.*” (Hezekiel 18:20) Ve tanrı Sözü bir başka ayete şöyle der: “*Günahın ücreti ölümdür.*” (Romalılar 6:23) **Ölüm nedir?** Bazı kişiler ölümün var oluşun sona ermesi olduğunu düşünürler; öldüğünüz zaman her şey sona erer ve artık hiç bir şey bilmezsiniz. Ama eğer Peygamberlerin Yazılarına güvenirse, ölümün bu anlama gelmediğini görürüz. İbranice dilinde yazılmış olan Kutsal Yazılarda ölüm **ayrılık** anlamına gelir. Ölüm yaşamdan ayrılıktır.

Tanrı Adem'e, “eğer iyiliği ve kötülüğü bilme ağacının meyvesinden yersen, kesinlikle ölürsün” dediği zaman, Adem'e söylediği şeydi: Adem, eğer yasakladığım ağacın meyvesinden yersen, aynı gün öleceksin, yani: **Benden ayrılacaksın.** Eğer bana itaatsizlik edersen, artık benim ile yakın bir ilişkiye sahip olamazsın. Ben kutsalım ve günahı ya da benim yolumu reddedenleri hoş göremem. Lüsifer ve melekleri günah işledikleri zaman onları kovdum ve eğer sen günah işlersen seni de huzurumdan atacağım. Aynı zamanda yasak ağacın meyvesinden yediğin takdirde, **bedenin** yaşlanmaya başlayacak ve sonunda ölecek, yani, canın bedeninden ayrılacak. Hepsi bu kadarla da kalmayacak. Eğer bana itaatsizlik edersen, yalnızca bedenin ölmeyecek, aynı zamanda **canın** da Şeytan ve melekleri için yaratılmış olan yere gidecek. Ve sen o yerde benden sonsuza kadar ayrı kalacaksın!

Böylece, **günahın üç korkunç ayrılığa neden olduğunu** görüyoruz. **Birincisi**, canınız **burada yeryüzünde Tanrı'dan ayrı kalacak.** Yani, Kutsal Olan Tanrı ile yüreğinizdeki günahtan dolayı ilişkiniz olmayacak. **İkincisi**, öldüğünüz gün canınız **bedeninizden ayrılacak.** Yani, bedeniniz ölecek ve canınız, yargılanmak üzere, Tanrı ile karşılaşacak. **Üçüncüsü**, **canınız ve bedeniniz** ateş gölünde **Tanrı'dan sonsuza kadar ayrı kalacaklar.**

Tanrı Sözü'nün yetkisi temelinde, ölüm nedir? Kısaca, **ölüm Yaşam Tanrısı'ndan ayrılıktır.** Günah, insanı, gerçek yaşamın kaynağı olan Tanrı'dan ayırır. Tanrı kutsaldır ve günah ile bir arada olamaz. Günah işleyen can, kesilmiş ve atılmış bir ağacın **dallarından birine benzer.** Bir dal artık bir ağacın parçası olmadığı zaman, o dala ne olur? Kesilmiş olan bir dal canlı mıdır? Hayır, ölüdür! Dalın yaprakları hemen kurumazlar, ama ölmeye başlamışlardır. Aynı şekilde, Tanrı'nın sağlamış olduğu günah bağışlaması yolunu kabul etmediğiniz takdirde, canlı olduğunuzu düşünebilirsiniz, ama Peygamberlerin Yazıları sizin Tanrı'nın önünde “*suçlarınızdan ve günahlarınızdan ötürü ölü*” olduğunuzu söylerler. (Efesliler 2:1) “*Ama suçlarınız sizi Tanrınızdan ayırdı; günahlarınızdan ötürü O'nun yüzünü göremez oldunuz.*” (Yeşaya 59:2) “*Dışarı atılan ve kuruyan bir çubuk gibisiniz; böyle çubukları toplar, ateşe atıp yakarlar.*” (Yuhanna 15:6)

Artık ağaç ile bağlantısı kalmayan dal, meyve üretmez. Bir günahkarın Tanrı'nın önündeki durumu da böyledir. Tanrı'ya hoşnut edecek hiç bir şey üretmez., çünkü “Gerçek

Ağaç”, **gerçek yaşamın kaynağı** olan **Tanrı ile ilişkisi yoktur**. Günahkarların bekleyecekleri tek şey, Tanrı’nın adil yargısıdır. Ancak yine de Tanrı, Peygamberlerin Yazılarında bizlerin O’nun önünde nasıl doğru kılınacağını günahlarımızın bizden uzaklaştırıldıklarını kesin olarak bilebileceğimizi ilan etmiştir. Önümüzdeki derslerde üzerinde duracağımız koular bunlar olacaktır.

Bu konuya son vermeden önce, bu bölümün geri kalan kısmında bulunanı okumak isteriz. Kutsal Yazılar bize, Tanrı’nın **ilk kadını** nasıl yarattığını söylerler. Dinleyin:

“RAB Tanrı şöyle dedi: ‘Adem’in yalnız kalması iyi değil. Ona uygun bir yardımcı yaratacağım.’ RAB Tanrı Adem’e derin bir uyku verdi. Adem uyurken, RAB Tanrı onun kaburga kemiklerinden birini alıp yerini et ile kapadı. Adem’den aldığı kaburga kemiğinden bir kadın yaratarak onu Adem’e getirdi. Adem, ‘İşte bu benim kemiklerimden alınmış kemik, etimden alınmış ettir’ dedi. ‘Ona kadın denilecek, çünkü o adamdan alındı.’ Bu nedenle Adem annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak. Adem de karısı da çıplaktılar, henüz utanç nedir bilmiyorlardı.” (Yaratılış 2:18,21-25)

Böylece, **evliliğin** Tanrı tarafından tasarlandığını keşfediyoruz. Tanrı, birbirlerini sevebilmeleri, yaşamlarını birlikte paylaşabilmeleri ve Tanrı’yı yücelten mutlu bir aileye sahip olabilmeleri için bir erkek ve bir kadın yarattı. Adem’i seven ve onun mükemmel bir şekilde mutlu olmasını isteyen Tanrı, ona harika bir armağan verdi: **bir eş!** Tanrı, Adem’in karısını bağrına basmasını, onun için sağlayışta bulunmasını ve onu kendisini sevdiği gibi sevmesini istedi. Daha da önemlisi, Tanrı erkeğin ve kadının O’nu sonsuza kadar tanıyacakları, sevecekleri ve O’na itaat edecekleri, ve böylelikle Kendisi ile derin bir ilişkinin tadını çıkarmalarını istedi. (Bakınız Efesliler 5:21-33; 6:1-4)

Böylece, Tanrı yaratılış eylemine son verdi. Kutsal Yazılar şöyle der:

*“Tanrı yarattıklarına baktı ve her şeyin **çok iyi** olduğunu gördü. Akşam oldu, sabah oldu ve altıncı gün oluştu. Böylece gök ve yer bütün öğeleri ile tamamlandı. Yedinci güne gelindiğinde, tanrı yapmakta olduğu işi bitirdi. **Yaptığı işten o gün dinlendi.** Tanrı yedinci günü kutsadı. Onu kutsal bir gün olarak belirledi. Çünkü Tanrı o gün yaptığı, yarattığı bütün işi bitirip dinlendi.” (Yaratılış 1:31-2:3)*

Tanrı neden yedinci günde dinlendi? Yorgun olduğu için mi? Hayır, Tanrı asla yorulmaz! Kutsal Yazılar, Tanrı’nın dinlendiğini, çünkü **“işini tamamladığını”** söylerler. Her şey **mükemmeldi**. Tanrı’nın yedinci günde, yaptığı işten dinlenmesinin (durrasının) nedeni buydu. Aynı zamanda bir haftada yedi gün bulunmasının nedeni de budur.

Dostlar, dinlediğiniz için teşekkür ederiz. Tanrı isterse, bir sonraki programda günahın dünyaya nasıl girdiğini öğreneceğiz...

Tanrı, siz O’nun şu Sözü hakkındaki beyanını düşünürken, sizi bereketlesin.

“Günahın ücreti ölümdür, ama Tanrı’nın armağanı sonsuz yaşamdır..!” (Romalılar 6:23a)